

Publicerad 2008-04-09 20:06 av Bäraren

Bara för att alla människor lever i en bleknad monokrom bakgrund.

Du, du och du

Varför måste det vara jag, jag och jag? Varför kan det inte vara du, barnen i Afrika eller världen? Varför är man så självupptagen att det sänker en i en tidig grav? Det är förunderligt och oförståeligt. Jag, jag och jag, allt man hör på dagarna, allt man tänker på natten. Det handlar inte om dig eller någon annan, det handlar om mig, mig och bara mig. Vad ska jag göra idag? Varför måste jag göra detta? Det tycker jag är kul. Det handlar inte om instinkt eller primitiva beteenden. Det är en fullt utvecklad kognition och den bryter ner en liten människa i dagens samhälle, i ett samhälle inriktat på överlevnad då det andas sina sista andetag.

Så vi faller för grupptrycket? Alla sex miljarder själar på jorden, Det bildar inget dåligt tryck. Såklart att vi måste försöka överleva säger de, man kan inte hjälpa någon annan förrän man har hjälpt sig själv. Hjälpt sig själv... Botat en psykisk skada ärrad från födelsen. Men det är inget grupptryck kan läka, inte något tidens allmäktiga hand kan eliminera. Detta eftersom det bara stärker vårt tänkande tills vi blir gamla och dör. Vi förbättrar oss själva, skaffar oss högre standard, tills våra kroppar bryts ner av metall och blåbetong. Vi tänker att det är bra för oss själva, att våra nära och kära blir glada av vår framgång. Vi tänker att om vi mår bra är det logiskt att de mår bra. Men en ärrad människa är inte frisk.

Det finns inga bilar som kan tillverkas åt dig, ingen post som anländer till din brevlåda. Inte heller några kyssar som är värdiga dina läppar. Allt handlar om mig, min syn, min känsel och mitt hörfält. Du finns inte, bara som en skugga i en mysisk dimma bortom förståelse, långt utanför mina tankar. Det är utan denna förståelse som det inte kan bli du, du och bara du. Jag förstår inte att du lever, andas och tänker precis som jag. Att du precis som jag vaknar en morgon efter en dröm heller att du varierar din livsstil och att du, du framför alla, har ett liv som varat sedan evigheten. Jag har inte upplevt dina minnen. Jag kan inte se dem ur dina ögon, inte höra med dina öron eller känna med din känsel. Jag kan inte ställa in min radiomottagare.

Det är därför det inte är som det bör vara: Det är inte du, du och du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bäraren med Poeter.se id #14663 innehar upphovsrätten